

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 12. Michaelis Cerularii Epistola ad Petrum Antiochenum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

titiam scripsi, unigue eorum, qui voti sol-
 vendi causa Jerosolymam peregrinantur, traditam, ad Argyrum, Ducem Italiae direxi, qui eam suae Sanctitati redderet. Sed jam praeterierunt anni duo, nec interea quidquam de epistola comperi. Hinc mitto tibi ejusdem epistolae exemplar descriptum, quod suae Beatitudini tradi cures, mibique responsum remittas; Et si hanc quoque epistolam, postquam eam legeris, mittere velis, gratissimum mihi facies. Forsan non respuet, quae scripsi, Et morem nostrum recipiet, ut omnes, in eadem sententia concordet, unum idemque Sacrificium Deo offeramus.

Saeculum XI.
 A.C. 1054.

§. XII.

Michaelis Cerularii Epistola ad Petrum
 Antiochenum.

Cum haec epistola etiam in manus Michaelis Cerularii devenisset, & ipse quoque a Petro Antiocheno aliam de negotio privato scriptam accepisset, Responsoriam dedit, in qua postquam ad causam privatam, quae videbantur, rescripisset, dicit: Non diu abhinc, cum ex iis, qui ab antiqua Roma ad nos peregrinantur, percepissem, Papam, qui modo defunctus est, virtute, nobilitate generis, & scientia clarescere, data amplissima epistola, humili animo calamoque admonui de reducenda concordia, & removendis circa

ibid. p. 135.
 n. 3.

Sæculum XI. A.C. 1054. *Fidem scandalis causis, quæ Occidentalibus tribuuntur. Quod ipse ex mea epistola perspicere poteris. Eo id consilio faciebam, tum ut ipsum Papam in nostram pertraherem sententiam, tum ut ejusdem opera adversus Francos nobis auxilia conciliarem. Id est, adversus Normannos in Italia, contra quos Papam vehementer irritatum, ipsiusque magnam apud Henricum Imperatorem esse auctoritatem Græci sciebant.*

Tum Michael epistolam prosequitur: *Has litteras deferendas commisi Vestiario præfecto, qui etiam literas Imperatoris ad Papam delaturus erat, sperans, eum tam Imperatoris quam meas Papæ redditurum esse, & responsa nobis relaturum. Sed ecce, cum hic præfectus cum literis ad Argyrum in Italia pervenisset, ejus fraudulentia deceptus, literas tradidit, quasi celerius, quam ipse perferre posset, Papæ transmittendas. Porro Argyrus in Imperii perniciem semper intentus, quod nobis per homines fidos exploratissimum est, pecunia, quam mittebat Imperator, in privatum suum commodum conversa, literas perfide premit, tumque arcanorum suorum conscios ad se accersit, quorum unus, olim Episcopus Amalbitanus, ex illa Ecclesia ob male merita ejectus annis quinque profugus & errans fuit; alterius, nomine tantum Archiepiscopi, ubi terrarum*
Sedes

Sedes sit, nemo novit (hic ei sermo est de Sæculum XI.
 Cardinali Humberto, A.C. 1054. cujus Ecclesia S. Rufinæ, jam tunc admodum tenuis erat
 tertio dedit Cancellarii Ecclesiæ Romanæ
 titulum, eo ad omnia, quæ machinabatur,
 quasi impenetrabili clypeo usus. Me-
 rum igitur literarum dempto sigillo, alias
 literas, quasi Papæ nomine ad nos exar-
 atas, miserabilibus his hominibus, pro ver-
 sutiam & stultitiam! Constantinopolim
 ferendas & mihi reddendas dedit.

Illi Urbem Regiam ingressi primum
 potentissimo Imperatori se se superbo babi-
 tu, gressu, supercilioque conspiciendos ex-
 hibent. Cum vero ad nostram humilita-
 tem venissent, quis dicere posset, quanta
 insolentia & arrogantia se intulerint?
 vab impudentiam! ne quidem triviali sa-
 lutatione nos dignati sunt, nulla capitis
 inclinatione, nullo consuetæ venerationis
 signo. Nec a tergo Metropolitanarum no-
 biscum in aula congregatorum sedere ullo
 pacto voluerunt, rati sibi inferri contu-
 meliam. Sed cur ea non refero, quæ his
 sunt multo absurdiora? nec enim ipsi Im-
 peratori venerabundi acciderant, sed cum
 Cruce & Baculis Regiam intrare ausi fue-
 rant. Itaque cum nihil, quod par erat,
 fecissent, tradita mihi epistola sigillata
 confestim recesserunt. Quam ego diligen-
 ti oculo inspiciens sigillum depravatam,
 & literas doli atque malæ mentis plenas
 depre-

Sæculum XI. *deprebendi. Quippe illa ipsa continebant,*
A.C. 1054. *quæ Argyrus, cum Constantinopoli esset,*
frequenter nostris auribus, præsertim de
pane fermentato, insufurrabat, quapropter
non solum semel sed bis, ter, & sæpius no-
bis jubentibus a Sacra Communione eje-
ctus fuit. Mitto tibi exemplum epistola
ad Papam a nobis datæ, & versionem Gra-
cam Papalis epistolæ, quam improbi isti
ad me attulerunt, ut Beatitudo tua veri-
tatem cognoscat. Tota vero techna aper-
tius deprebensa est, postquam Archiepiscopus
Tranensis, qui inde ad nos venit, sce-
leratissimorum hominum mentem prodidit.
Omnia ego Imperatori bona fide communi-
cavi.

Ceterum ad nostras aures pervenit,
quod tua Beatitudo, Patriarcha Alexan-
drinus, & etiam Jerosolymitanus hunc
Papam in Sacra Diptycha retuleritis. Sed
adduci nequeo, ut credam, vos tanta igno-
rantia laborare, præcipue te virum in-
comparabilem. Nosti enim, quod a Sy-
nodo Sexta Oecumenica Papa ex Diptychis
Ecclesiarum nostrarum demptus fuit,
quia Vigilus, qui tunc Romanæ præerat
Ecclesiæ, ad Synodum venire & Scripta
Theodoretæ, Cyrilli & Ithæ anathematiza-
re recusavit. () Præterea duo Patriar-*
chæ

Papa in Di-
 ptychis Ec-
 clesiarum
 Orienta-
 lium.

(*) Egregium Historicum! crassa Cærolarii
 igno-

cha illos recipere dicuntur, qui vescuntur *Sæculum XI.*
 Azymis; quin & ipsi in Azymis Sacrum *A.C. 1054.*
 conficere Sacrificium. Hinc cum non ba-
 beamus in promptu hominem, quem de hac
 re sciscitemur, & alteri cuicumque non fi-
 damus, rem totam tuæ Sanctitati requi-
 rendam relinquimus, & rogamus ut hu-
 militati nostræ omnia referantur.

Præterea Dux Antiochenus Sclerus
 tradidit mihi exemplar epistolæ, quam Pa-
 triarchæ Gradenfi seu Aquilejensi scripsi-
 sti, quod cum cito legissem, inveni, te to-
 tum esse in discutienda materia Azymo-
 rum, omissis aliis Romanorum erroribus,
 multis & gravissimis. Fortasse ideo Epi-
 scopus ille tibi ita scripsit, quia de his nos
 ad eum scripseramus. Sed de nulla ista-
 rum rerum vel ipsi unquam, vel Papæ, vel
 ulli alteri Episcopo scripsimus excepta so-
 la epistola, cujus exemplum nunc ad te mi-
 simus. Verumtamen ex eorum Scriptis
 & gestis apparet, homines esse mendaces &
 fraudis studiosos. Quamobrem certo sci-
 to, quod præter errorem Azymorum, qui
 omnibus aperte patet, Romani longe plu-
 ribus languidi jaceant, & rejiciendi sint.

In plurimis cum Judæis affinitatem
 habent. Suffocatum comedunt, barbam
 radunt, Sabbata custodiunt, manducant
 immun-

n. 8.

n. 12.

ignorantia paragrapho sequente in epistola Pe-
 tri Antiocheni confunditur.

Sæculum XI. *immunda, monachi carnibus & lardo vescuntur, prima etiam Septimana in Quadragesima, qua nos ovis tantum & lacte vescimur. Feria IV. carne vescuntur, Feria VI. caseo & ovis, & toto Sabbato jejunant. Plane obtupescendum, quod Michael has consuetudines Judaicis Cæremoniis accenseat. Tum profequitur de Latinis loquens: Symbolo perniciose audacia addiderunt: & in Spiritum Sanctum Dominum & vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit. Item in Missa cantant: Tu solus Sanctus, tu solus Dominus, Jesu Christe cum S. Spiritu in Gloria Dei Patris. Præter hæc nuptias Sacerdotum prohibent; illos scilicet, qui uxores habent, Sacerdotium consequi non permittunt. (*) Duo etiam Fratres duas ducunt sorores. In Sacra Missa tempore Communionis alter Ministrorum alios amplexatur. Episcopi eorum annulos gestant in manibus, quod indicat, ut ajunt, ipsos Ecclesias Sponsas habere. Ad bellum etiam exeunt, manus suas humano sanguine inquinant,*

(*) Non accurate morem Ecclesiæ Occidentalis hic refert Michael. Nam in prioribus Sæculis non nunquam viri uxorem habentes ad Episcopatum assumebantur, ut Historia nos docuit. Sed hæc fuit constans & omnium temporum Disciplina, ne cuiquam post susceptum Sacerdotium uxorem accipere liceret.

quinant, & occiduntur, postquam animas suas occiderunt. Accepimus a non nullis id sancte affirmantibus, quod Baptismum una immersione conferant, & eorum, qui baptizantur ora sale impleant. Cum deberent cum Apostolo dicere: modicum fermentum totam massam elevat, ipsi legunt: totam massam corrumpit, nempe in odium fermenti. Reliquias Sanctorum non colunt, & aliqui ne quidem Sanctas Imagines venerantur. Sanctos illos & magnos Patres nostros Gregorium Theologum, Basilium & Chrysostomum Sanctis non adnumerant. Alia denique faciunt multa, quæ singula commemorare longum foret; Et infra: quod vero omnium gravissimum & intolerabile est, dicunt, se non huc venisse, ut docerentur, sed ut nos docerent, & eorum dogmata amplecti persuaderent.

Sæculum XI.
 A. C. 1054.

1. Cor. 5, 6.

Gal. 5, 9.

n. 15.

§. XIII.

Petri Antiocheni Epistola Responsoria.

Petrus Antiochenus huic Epistolæ respondens, initium ducit ab articulo de Diptychis, & dicit: Pudore nescio quo pacto confundor, præcipue vero tui causa, & multo magis, si eadem ad alios Patriarchas scripseris, cum ea quæ gesta non sunt, absque rerum cognitione vano rumore impulsus protuleris. Quomodo enim debbam ego hucusque in Sacris Diptychis Pa-
 pam

ibid. p. 145.
 c. 3.